

Епископ Јоаникије богослужио у Ћурђевици

Ступовима

У 26. недјељу по Духовима, на празник Светог пророка Авакума, Светог цара Уроша и Преподобног Јоаникија Девичког, 15. децембра 2019, Његово Преосвештенство Епископ будимљанско-никшићки Г. Јоаникије служио је са свештенством Свету Архијерејску Литургију, у манастиру Ћурђевици Ступовима.

Епископ Јоаникије богослужио у Ћурђевици Ступовима

Прије свете службе, Преосвећени Епископ је у чин ипођакона рукопроизвео Огњена Фемића, дипломираног теолога, из Равне Ријеке у Бијелом Пољу.

Након читања светог Јеванђеља, ријечима литургијске поуке сабрани вјерни народ, поучио је протосинђел Евстатије (Драгојевић), сабрат манастира Ћурђевици Ступови.

О данашњем великом празнику, којим наша Света Црква молитвено прославља велике српске Божје угоднике Светог цара Уроша и Преподобног

Јоаникија Девичког, архипастирском бесједом обратио се Владика будимљанско-никшићки Г. Јоаникије.

Казао је да је Светог цара Уроша наш народ називао Урошем Нејаким, што се погрешно схвата због асоцијације како је он био нејаки владар. Његов отац, цар Душан је био силни, а он, цар Урош нејаки.

„Како год то било историјски, он се пред Богом узвисио својим смирењем. Када се распадало велико, славно и силно царство Немањића, он је био тај који је, још увијек, држао престо српских краљева и царева, али га није могао сачувати, јер су биле такве историјске прилике, већ су Турци надирали. Грци нас оптужују да смо им хтјели узети царство, а ми њих да су они, изнајмљујући Турке као најамничку војску, довели Турке на Балкан, али смо заједно покушали последице тих међусобних оптужби. Ипак, ми смо са Грцима браћа, кроз цијелу историју смо имали динамичне односе, најчешће добре, а било је и врло великих неспоразума“.

„Цар Урош се везивао за Царство небеско и главни акценат стављао на вјеру и на светињу, заједно са својом мајком Јеленом, која се пред крај живота замонашила са именом Евгенија. И она се помиње као света, њена рука налази се у манастиру Савини“, бесједио је Владика.

Заједно са Светим царом Урошем данас се слави и велики Божји угодник Преподобни и богоносни Отац наш Јоаникије Девички. Народ из ових крајева од Полимља ишао је, често, у манастир Девич, а из других крајева на славу Манастира.

„Сабирају се код његових Светих моштију многи да себи и својој души траже исцјељења и снаге. Велика је светиња манастир Девич, много је страдала, али је благослов Светог Јоаникија Девичког васкрсава и, опет, је васкрснула послије оног страдања 2004. године. Нека буде срећан данашњи празник. Имамо дио Светих моштију цара Уроша, овдје, у овом кивотићу. Када смо из Срема донијели дјелиће чесних моштију Светог цара Уроша, пошто су, некада, почивале у манастиру Шудикови, оне су овдје проточиле Свето миро. Очевидац сам тога“, навео је Преосвећени Епископ Јоаникије.

Владика је позвао народ цијеле Црне Горе да се у суботу 21. децембра, саберу у Никшићу уз мошти Светог Василија Острошког Чудотворца.

„Свети Василије, који је био Митрополит града Никшића и шире околине, повремено, када су тешкоће у његовом народу, походио је свој народ својим Светим моштима. Било је тога и раније, а посебно се сјећамо његовог одласка

за његово родно Требиње и Мркоњић. То је утврдило Херцеговину и залијечило њене ране послје оног несрећног рата“.

„И ми данас имамо ране, имамо ране не од друге вјере, не од другог народа, него од наших људи, који нам припремају закон којим желе да понизе нашу свету вјеру. Сјутра вече ће бити дијалошка трибина у Беранама у Центру за културу. Долазе наши правници, они су до краја, на нивоу струке и права, завршили причу о закону, побили све њихове аргументе. Немају шта да одговоре, али сада иду голом силом власти. Ми се не боримо против власти, него се боримо против неправде и дужни смо да се, увијек, боримо против неправде“, истакао је Његово Преосвештенство.

Поручио је да вјера треба да је слободна, а слобода вјере, по ријечима Преосвећеног Владике Јоаникија, изражава се, не само кад је све добро и лијепо, него и када су тешка времена, када су тешке клевете.

„Ми морамо бити слободни да то кажемо. Не боримо се ни огњем, ни мачем, него се боримо ријечју, правдом, истином. То је наше оружје. Наше највеће оружје када имамо неспоразуме са браћом је трпљење и молитва да се сви уразуме. Не желимо ми, не дао Бог, да продубљујемо већ постојеће расколе међу браћом, нити да се укључујемо у било какву страначку политику, али желимо да сачувамо наш образ и не смијемо да допустимо да се наша вјера понижава и гази. Од кога, драга браћо? Од наших, али одрођених. Са тугом ове ријечи говорим“.

„То су наша браћа и ми их, увијек, позивамо на дијалог, али, бјежали су, ја сам тога свједок, од силе аргумената, од науке и струке, а вукли нас на терен политике. Не можемо да дозволимо да наше право не буде право, него да буде политика. Ми само штитимо своја права и дужни смо да их штитимо. Нека се зна и то, ми смо као људи слаби и нејаки, али када смо са Богом, са нашим свецима и око кивота наших светаца, ми смо јаки. Јаки смо духом, љубављу, истином и правдом. То је наша снага“, закључио је на крају бесједе Епископ будимљанско-никшићки Г. Јоаникије.

Сабрани, који посте Божићни пост, а који се покајањем, молитвом и исповијешћу припремају за празник Рођења Господа Исуса Христа, приступили су Светом Причешћу.